

[Døcker.]

Delikatesse at spise Vibeæg, men Viben maa betragtes som en absolut Nyttfugl. Desværre synes Antallet af Viber at være aftaget, og det vil være ret naturligt, at man ikke søger at formindske Antallet, men at bevare det.

Ændringsforslag Nr. 15 til § 23 tjener til stærkere Kontrol med det Vildt, som købes af Forhandlere. Hvor Forhandleren ikke kender Sælgeren, mener man, det betyder en større Betryggelse, at han skal forlange Jagttegnet forevist og ligeledes skal kræve Sælgerens Adresse og Bopæl opgivet.

Ændringsforslag Nr. 22 til § 33 giver Tilladelse til at sætte Fælder til Fangst af Væseler. Væselen er paa mange Maader et nyttigt Dyr, den lever væsentlig af Gnare, den tager en Mængde Rotter, men den kan, hvor man opdrætter Fasaner og den Slags Ting, gøre overordentlig stor Skade, ja, helt forhindre det. Paa saadanne Steder vil det altsaa være tilladt at stille Fælder til Fangst af Væselen. Den er udbredt overalt, og man kan ikke tænke sig, at der derved sker nogen Skade, hvor Væselen kun gør Gavn.

Ændringsforslag Nr. 24 til § 35 gaar ud paa at forbyde Brugen af Salongeværer til Jagt paa større Haarvildt og Harer samt Fasaner, idet dette Gevær jævnlige anvendes af Krybskytter og desuden ved sin lille Kaliber ofte forvolder Dyrene unødige Lidelse, naar Krybskytterne benytter Salongeværet i Skumringen og derfor er usikre paa Haanden; de saarer ofte Dyret uden at dræbe det.

Jeg skal tillade mig at anbefale hele denne Række af Ændringsforslag, som er stillet af Udvalget og tiltraadt af Ministeren.

Et Flertal har stillet et Par Ændringsforslag, som jeg skal tillade mig at omtale.

Ændringsforslag Nr. 5 gaar ud paa, at paa de 5 og 10 Kr.'s Jagttegn skal det lejede Areal være opgivet. Der staar i Lovforslaget, at paa Jagttegnet skal eventuelt lejet Jagtareal være opgivet, og det kan kun forstaas saaledes, at det maa være paa de 5 og 10 Kr.'s Jagttegn, Arealet skal opgives, idet det er unødvendigt for de 2 Kr.'s Jagttegn, der gælder for Grundejeren alene; og for den, der har et 20 Kr.'s

Jagttegn, som gælder for al Jagt, er en saadan Opgivelse ikke mulig.

Endelig har det samme Flertal stillet et Ændringsforslag Nr. 27 til § 47, der drejer sig om en Overgangsbestemmelse angaaende Forbudet mod Brug af og Handel med Haglbøsser af større Kaliber end 12 og Automatgeværer. Forslaget gaar ud paa, at denne Bestemmelse skal træde i Kraft samtidig med Bestemmelserne om Jagttegn, nemlig den 1. April 1932.

Jeg skal paa hele Udvalgets Vegne og paa Flertallets Vegne anbefale de af mig her nævnte Ændringsforslag til Vedtagelse.

H. C. Andersen: Som det fremgaar af den afgivne Betænkning, og som det ogsaa nu er nævnt, er det ikke lykkedes at opnaa Enighed om denne Sag. Der er ganske vist opnaaet Enighed om en Del Smaaændringer, der i øvrigt nærmest er af redaktionel Karakter, Ændringer, som i og for sig ikke betyder stort og ikke gør Loven stort bedre. I hvert Fald retter disse Smaaændringer ikke de efter vor Mening meget store Skavanker, der klæber ved det foreliggende Lovforslag, Skavanker, der er meget synlige. Det forekommer os ganske ubegribeligt, at Flertallet ikke har vist Villighed til at være med til at rette, hvad der saa ganske klart er forkert.

Gennemføres Lovforslaget, som det foreligger, vil man med Hensyn til Jagtkortsystemet, hvorom der findes Bestemmelser i § 14, komme ind i ganske urimelige Forhold. Paragraffen gaar nemlig ud paa, at alle Jægere skal betale et vist Beløb for at kunne gaa paa Jagt, nemlig 2, 5, 10 eller 20 Kr. Disse Penge samles i en Fond, der administreres af Landbrugsministeren, som heri bistaas af et 3-Mands Jagtnævn. Forlods tages af disse Penge Betaling for en Ansvarsforsikring for hver Jæger. Regner man nu med, at der her i Landet er 50 000 Jægere, vil det Beløb, der skal udredes til Forsikring, blive omkring 100 000 Kr., men da der her i Landet i forskellige anerkendte Forsikringsselskaber er tegnet ca. 140 000 Ansvarsforsikringer, omfattende Jagt, og selvfølgelig mange, mange Tusind er tegnet af Folk, der er Jægere, vil det sige, at man kommer til at give Tusinder af Kroner ud til ingen Verdens Nytte. Der vil